

Stop og tænkt!

af Lars Bjarne Nielsen

GL Liste 2, oktober 2015

I loven om uddannelse til studentereksamen står der, at gymnasieuddannelserne er et studieforberedende, almendannende system, der giver grundlag for de videregående uddannelser. Jeg har været i gymnasiesektoren i 10 år. Inden da arbejdede jeg med bioteknologiske udviklingsprojekter i 16 år. Skiftet til undervisning har været dejligt, fordi man som underviser tvinges til at kende sine fag grundigt og helt til bunds. Og formålet med gymnasieuddannelserne har passet mig fint, fordi det præcis er det, jeg brænder for: At give en dybtgående faglig forberedelse til universitet og mellemlange uddannelser. Samt at give eleverne kompetencer til at begå sig i en verden, hvor mange beslutninger baserer sig på naturvidenskabelige argumenter.

Men det stod mig også hurtigt klart, at muligheden for at udføre dette tilfredsstillende arbejde er truet af en tendens, der synes at accelerere: I de sidste 10 år har der været konstante og rastløse krav til forandring og konstante ændringer i forholdene, der hele tiden griber ind i mulighederne for fordybelse i undervisningen. Der sker hyppige ændringer af læreplaner, eksamensformer, og der synes at være en tiltro til, at hverdagen skal være afvekslende, underholdende og spændende snarere end udfordrende, krævende og fordybende.

Skolerne opmuntres til at have mange udviklingsprojekter eller forsøg, og frem for alt skal didaktikken hele tiden ændres.

Og metodemæssigt på samme måde: Knap har vi vænnet os til induktiv undervisning, så er det Ny Skriftlighed, Cooperative Learning, Flipped Classroom, og nu er det så Synlig Læring, der er det nye sort. Problemet med alle disse ændringer er, at de ALTID lover en positiv forandring. Og det viser sig at være rigtigt: Resultaterne fra forsøgene viser ALTID, at eleverne er glade og lærer mere. For der er ingen kontrol med lige så begejstrede lærere og elever, der underviser "normalt". Begejstrede deltagere giver altid positive resultater. Derfor virker alle nye tiltag altid bedre end de gamle.

Men er jeg så bare et konservativt røvhul, der synes, at alting var bedre i "gamle dage"?

Nej. Jeg ønsker mig ikke et eneste år tilbage i udviklingen, men jeg efterlyser en gymnasieskole, der viser, at den har en akademisk ballast:

At vi fører forsøg til ende, så vi kan se, at det ikke er ændringen i sig selv, der har virket, men den nye metode

At vi begrænser nye forsøg til dem, vi kan overskue

At nye tiltag behandles og vedtages i et pædagogisk råd og ikke fortrinsvis i ledelsesafdelinger, ministerbiler eller bestyrelseslokaler.

Vi må da om nogen være uddannet til at være kritiske og stille rimelige krav til kvaliteten af det, vi deltager i?!

Og til sidst: Det er paradoksalt, at staten med finansloven 2016 vil skære på uddannelse samtidigt med, at de fremskynder en rastløs og konstant forandringsproces, der fjerner fokus fra kerneområderne. Vi må kunne give det forslag kamp til stregen!

Lars Bjarne Nielsen

Brøndby Gymnasium

Liste 2

For fuldstændighedens skal jo så med, at der skal være talentudvikling og Forskerspirer for de dygtige, Lektiefængsler for de svage, rejser for de oplevelsessyge og elevdage for de demokratisøgende.

...

Jeg stiller op for Liste 2, fordi jeg vil være med til at arbejde for et gymnasium, der er sådan indrettet, og som giver eleverne en faglig fordybende undervisning med en vis kontinuitet, som har tid til at automatisere nye begreber og metoder, og som arbejder med didaktiske metoder, som lærerne anvender, fordi de først og fremmest selv tror på dem. Og ikke, fordi det er "hype". Vi skal have en gymnasieskole, der i overensstemmelse med formålsparagraffen er baseret på demokratiske principper.

Og til sidst: Det er paradoksalt, at staten med finansloven 2016 vil skære på uddannelse samtidigt med, at de fremskynder en rastløs og konstant forandringsproces, der fjerner fokus fra kerneområderne. Vi må kunne give det forslag kamp til stregen!